

176

358, 2

27c

DIATRIBARUM
DOMESTICARUM
DECAS III.

QUAM
D. O. M. A.

PERMISSU ET CONSENSU

Amplissimi Jctorum Ordinis
in Academia Salana,

PRÆSIDE

JOHANNESCHRÖTERO,
OSTERBURGO-MARCHICO,

DEFENDERE CONABITUR

JOHANNESPHILIPPUS HASSNER
ONOLDINUS.

XI. Kalend. Novembr.

JENÆ

TYPIS JOHANNIS WEIDNERI.

ANNO CHRISTI

1614.

*Amplissimis, Prudentissimis, Spectatissimis,
Longoqꝫ rerum usu Experientissimis viris,*

DOMINO

PRÆFECTO,
CONSULIBUS,
cæterisque SENATORIBUS
inclytæ Reip. Onoldinæ vi-
gilantissimis.

*Promotoribus ac Mecœnatibus æternum
colendis.*

Hisce studiorum suorum primi-
tiis oblatis, sese commendat.

*Johann-Philippus
Haffner Respondens.*

JUVENI

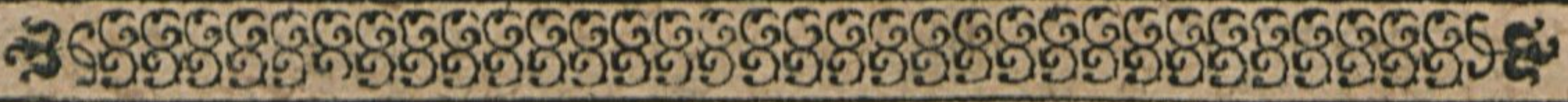
Virtute, Eruditione ac Fide præstantiss.

DN. JOAN-PHILIP-
PO HAFNERO
Onold. Fr. amico meo
pyladéo S.

TU quoq; (QUOD FELIX, FAUSTUM SIT!) tem-
pla PHILIPPE
Astræa ingrederis? Spernisq; libidinẽ ad omnem
Quæ via perniciem; noctesq; diesq; libellis
Invigilas; Bacchum rixæ autorem, atq; parentem,
Interitûs fugis? ô benè! sic juvat ire per astra.

HAFNERE, Evnomiæ decus, & spes prima juventæ,
Quem Themis excepit placidis de matre cadentem,
Ulnis, à teneris Musarum qui hubera suxti,
Perge, velut pergis. Patria ut te gaudeat alma,
Teq; locet, trepido valeas ut jura Clienti
Reddere. Nil cures quid clamet Zoilus, aut quid
Obstrepat invidia. en, VIRTUTI SEMPER AMATÆ
EST COMES INVIDIA, atque ex omni parte beatus
Quem premit invidia. at contrâ ille miserrimus, omnis
Laudat quem Populus, re verâ laudibus expers,
Sorbeat ut sitiens perpauca pocla Lyçi.

Tupo-

Tu potius virtute tuâ macte, optime amice,
Nugiloquostemnas, nec te quæstiveris exra.
Urge opus. en præstò stans una ex parte Themista
Serta tibi inponet quondam; tibi dona Brabeutes,
Quæ meritis, promptâ dextrâ dabit. Ipse sequere
Quando ducem, Clarum virtutis nomine & arte.
Interea HÆFLICHII memor esto tui. atq; valetò.

L. M. 2.

Deproperabam

Christoph. Hæflichius Norimberg.

Poëta Cæsarius.

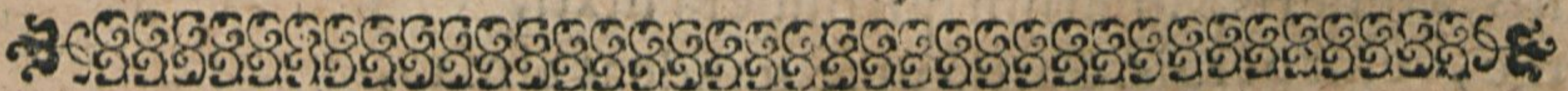

Ad Politissimum

DN. RESPONDENTEM
amicum meum.

In studio Legum est tua cura laborq; PHILIPPE,
Quò Patriæ prosis, omnibus absq; tuis
Non ut sis opibus, non sis ut splendidus auro,
Officium præstes sed sine fraude tuum,
Dignum Laude facis, cœptum molire laborem,
Dispercam nisi te postera turba canet.

Hieronymus Ammon Norimberg.

Ad Eundem

Amicum meum, Fratris loco amandum.

Addo meum reliquis votum, venenorque Jehovam
Ceptis ut studiis dexter adesse velit.
Atque labore tuo tibi præmia digna patroni
Cum patriâ fundant! Chare PHILIPPE vale.

Leonhardus Hæflichius Norimberg.

DIATRIBARUM

DOMESTICARUM

DECAS TERTIA.

RESPONDENTE

PHILIPPO

HASSNER

ONOLDINO,

QUÆSTIO I.

An tutelæ datio sit imperii vel Jurisdic-
tionis.

*U*andoquidem affectus paren-
tum erga liberos omnem extraneorum amo-
rem superat, l. 7. pr. C. de cur. fur. eosq. de vi-
ta & salute sollicitos admodum reddit, l. 42.
§. 1. C. de Episc. & Cler. ita quidem, ut non
tantum sani eorum curam habeant, l. 8. §. 2.
quod met. caus. sed vel maxime morituri ipsis, ut reliquis hæ-
redibus, l. 9. de probat. omni qua possunt ratione prospiciant,
l. 3. §. 1. de admin. tut. Ideo Lex 12. tabb. patri indulgit, ut libe-
ris suis impuberibus atque in sacris constitutis tutores elige-
ret, l. 53. pr. de V. S. proq. jure patriæ potestatis tutelam iis de-

G.

manda-

mandaret, l. 40. de admin. tut. qui aliis etiam preferuntur, l. 11. prin. de test. tut. l. 9. §. 1. de tut. & rat. distr. cum amicissimi & fidelissimi videantur electi, l. 36. pr. de excus. Quia verò dies & hora mortis incerta, l. 1. §. 2. de condit. & dem. omni loco, terra marique metuenda, l. 35. §. 2. de mort. caus. don. non raro spem & votum hominum prævenit, §. ex eo. 7. Inst. quib. mod. testam. infirm. accidit, ut pupillis nulli adjungantur tutores: quod cum utilitati publicæ repugnet, l. 2. §. 44. ad Sc. Tertyl. cuius interest pupillos non esse indefensos, l. 10. §. 4. de testam. tut. l. 1. de min. ad curam publicam & bonos principes pertinet, ut ipsis aliunde tutores dent, l. 2. qui pet. tut. eosque defendant Nov. 72. atque ita bonos & probos parentes imitentur, l. 34. C. de inoff. testam. Sed difficile admodum est, ut unus homo duorum vicem sustineat, l. 9. pr. de pact. l. final. §. 1. C. de adsector. Rectissime igitur Impp. hanc ipsam curam aliis obtulerunt, illis in primis, quos crediderunt non aliter hac in re esse versaturos, quam seipsos, l. un. §. 1. de off. præfect. prætor. Quæ tutela datio an sit Imperii vel Jurisdictionis non omnibus eadem sententia. Negantium nobis placet. I. Quia idem negat Jctus Ulp. in l. 6. §. 2. de tutel. perspicuis verbis: Tutoris dationem, neque Imperii, neque Jurisdictionis esse; sed ei soli competere, cui nominatim hoc dedit vel lex, vel Senatus consultum, vel Princeps. Ergo nec imperii meri, nec mixti, nec Jurisdictionis ordinaria, nec extraordinaria seu legalis: Negato enim & remoto genere negantur & removentur omnes species, l. 1. §. 3. de aleat. l. ult. C. de reb. al. non alien. II. Id uberioris declarationis gratia per inductionem demonstrabimus. Non est imperii MERI, quia hoc consistit in potestate gladii ad animadvertendum in facinorosos homines, l. 3. de Jurisd. quæ in tutela datione exerceri non potest.

potest. Neg. est imperii MIXTI, quia hoc mandari potest, & mandata Jurisdictione transit, l. 1. inf. & l. 1. de off. eius cui mand. Tutela autem datio mandari nequit, l. 8. princ. de tut. & cur. dat. ab his, cum competat lege, vel Scto, vel constitutione Principis, d. l. 6. §. 2. cujusmodi res delegari non possunt, d. l. pr. Planè ergò non est imperii, nisi tertia species addatur contra d. l. 3. Non etiam est JURISDICTIONIS ordinaria seu universè sumpta, quia alias foret etiam mixti imperii, l. 3. de Jurisd. d. l. 1. inf. de off. ejus, quod jam negatum. Non est denique Jurisdictionis LEGALIS, quia nullibi ita dividitur Jurisdictio in ordinariam & legalem, nec hic admitti potest, cum privatus etiam possit dare tutorem, l. 1. pr. de test. tut. l. ult. C. de cur. fur. & alii qui Jurisdictionem non habent: ut tribuni plebis, l. 19. pr. de tut. dat. ab his. Decuriones, l. 3. qui pet. tut. juncta, l. 239. §. 1. de V. S. præterquam quod illi tantum tutela dationi convenit, quæ à magistratu fit. III. Facit, quod collega potest collegam tutorem dare, l. 19. inf. d. t. de tut. dat. ab his, quod neutiquam fieri posset, si esset imperii vel Jurisdictionis, quia par in parem non habet Jurisdictionem, l. 4. de recept. arb. & l. 13. §. 4. ad Sc. Treb. IV. Deniq, si jure magistratus competeret tutela datio, legatus proconsulis mandata Jurisdictione tutorem dare potuisset, quod tamen ex oratione D. Marci consecutus est, l. 1. §. 1. de tut. & cur. dat. ab his. & Juridicus Alexandrinus, l. ult. de off. Jurid. Præfectus urbi idem habet ex epistola D. Sever. l. pen. §. 3. de excus. juncta, l. 1. §. 7. de off. præf. urb. Prætor ex l. Atil. & præsides provinciarum, qui merum imperium habent, l. 6. §. 8. de off. præsid. ex l. Julia & Titia. pr. Inst. de Atil. tut. Atq, hinc est, quod nec magistratus plus possunt, quam edicto comprehensum est, l. 20. pr. de cur. & tut. dat. Faciunt nobiscum Coras. s. miscel. 24. & ad l. 1. de

Jurisd. n. 18. & sequent. Don. 3. comm. 7. & libr. 17. c. 8. Cujac. 15. obs. 19. Pac. cent. 5. q. 69. Ant. Guibert. lib. 1. memor. quest. c. 10. Ant. Fab. 1. J. p. t. 12. pr. 1. ill. 14. Gerhard. dec. 3. t. bes. 2. Bronch. cent. 1. ass. 13. Dn. Arum. exerc. 3. t. b. 4. Rober. disput. 4. Cor. 1. Förster. disp. 4. t. b. 8. Wes. Myns. Vult. ad §. 3. de Attil. tut. Hortens. add. t. Marc. Lycklama lib. 4. membr. Eccl. 16. Dissen. Accurs. ad d. l. 6. §. 2. aliter vir clariss. Scip. Gentil. tr. de Jurisd. dict. ad Orat. D. Marc. c. 1. Vacon. à Vacun. lib. 6. declar. 78. n. 13. Wölner. disp. 3. t. b. 9.

QUÆSTIO II.

An pater filio exheredato possit tutorem dare absq;
confirmatione?

EXheredatio plerumque ex odio parentum erga liberos provenit, l. 3. pr. de lib. & post. quod illi ingratitude sibi conciliant N. 115. c. 3. quo casu ὀργῶν nature indita cessare videntur, ut non immeritò queratur, an pater filio exheredato tutorem dare possit citra confirmationem? Quod problema qui affirmant, à scopo veritatis non aberrant, id quod sequentibus fundamentis lucidum evadet. 1. per l. 4. de test. tut. ex qua sic colligimus: Quemadmodum Pater filio instituto tutorem dare potest, ita etiam exheredato: Atqui priori dat ipso jure citra omnem confirmationem, modò sit in potestate, l. 1. pr. d. t. Ergò & huic posteriori, si testamentum est validum, l. 10 §. 2. eod. l. 2. C. de confir. tut. l. 77. §. 3. de conditionib. & dem. 1. Idem evincitur ex comparatione patris & matris in eadem l. 4. instituta. Pater enim dat filio exheredato jure tutorem, mater autem nisi instituto & quidem non jure, l. 2. de confirm. tut. l. 62. de rit. nupt. sustinetur tamen quasi potius in rem, quàm in personam datus sit tutor, & confirmatur cum inqui-

sitio-

sitione; qua confirmatio locum non habet, nisi tum demum, quando minus jure dederit pater tutorem. Hinc III. sic inferimus: Ibi demum confirmatione opus est, ubi jus deficit, l. 1. §. 1. de confirm. tut. aut lex præcipiens l. 3. eod. Tutore autem exheredato testamento dato, nec Jus nec lex deficit. Ergò. Minoris veritas patet, quia lex 12. tabb. vult, ut pater liberis impuberibus, quos in potestate habet, l. 1. pr. de test. tut. quosve in suis heredibus habere potest tutorem constituat, l. 73. §. 1. de R. J. utrumque verum est de exheredato, manet enim in potestate, l. 20. pr. de bon. possess. contr. tab. & jus suitatis retinet, l. 2. §. 8. ad Sc. Tertyll. ut latius ostensum est Deca. 2. quest. ult. Jure ergò ipsi datur tutor, nec confirmatione indiget. IV. Et quis non videt hoc ipsum velle, l. 9. & 10. pr. de testam. tutor. Quæ dicunt tutelam statim adita hereditate valere: Ergo ipso jure, non confirmationis adminiculo. Applico: Tutor ibi est datus testamento, ergo liberis, his enim tantum dare licet, l. 1. pr. d. t. Si liberis ergò institutis aut exheredatis, aut præteritis: Nò institutis, quia tã tutor statim post mortẽ testatoris fieret tutor, cum aditionem hic expectare non possit, ut quæ in suis heredibus non est necessaria, l. 14. de suis & leg. l. 1. §. 7. Si quis omis. caus. test. adeò ut etiã ignorantes existãt heredes necessarii, l. 7. §. 1. de acquiren. her. & invit. l. 12. qui test. fac. poss. unde & in iis dicitur dominium continuari, l. 11. de lib. & post. & retineri, l. 12. §. fin. de bon. libert. Multò verò minus præteritis tutor datus censendus est: hac enim ratione falsò diceretur, quod statim adita hereditate fieret tutor, cum certum sit ejusmodi testamentum esse nullius momenti, l. 7. l. 30. de lib. & post. l. 1. de injust. rupt. multò ergò minus hereditas ex eo adiri possit. Relinquitur ergò quod exhereditatis sit datus. V. Non infavorabilis sententia est, ut hoc habeat

filius exheredatus à patre, quod propter illum datū est, l. 6. de coll. bon. Tutela autem magis ob filii utilitatem, quàm patris commodum data est filio, l. 1. de tut. quam pater filio cum hereditate non aufert, nec auferre potest, l. pen. C. de pact. l. 51. C. de Episc. & Cleric. præsertim cum exheredationes interdum fiant bona mente parentis, l. 12. §. 1. de bon. lib. nõ not & causa ut obsint, sed ut potius prosint l. 18. de lib. & post. 39. prin. de V. & P. S. l. 22. inf. ad l. Jul. de adult. Vide Duar. ad t. ff. de test. tut. c. 2. Don. 3. com. 4. Petr. Fabr. in l. 73. §. 1. n. 2. & 3. de R. J. Förster lib. 2. de success. ab intest. Gædd. ad l. 53. n. 6 & 7. de V. S. Ant Fabr. lib. 1. J. P. t. 12. pr. 1. illat. 29. & t. qui test. tut. dar. poss. pr. 1. ill. 18. Hortens. ad §. permissum. Inst. de tutel. Cl. Dn. Foman. disp. 5. thes. 5. lit. a Dn. Arum. disp. 14. ff. th. 4. Trentl. vol. c. 1. disp. 8. thes. 2. lit. p. Rober. disp. 3. thes. 3. Disß. Wes. ad d. §. permissum, Hotcom. 8. obs. 5. Förster, Jun. disp. 4. th. 4.

QUÆSTIO III.

An tutor emancipato datus & confirmatus sit
Dativus?

Patrem liberis suis tutorem dare posse, si eos in potestate habeat, notum est ex §. permissum. J. de tut. l. 1. pr. de test. tut. unde etiã tutela jure patriæ potestatis mandari dicitur, l. 40. de admin. tut. Si verò emancipato dederit, lex quidem 12. tabb. non suffragatur: quia tamen liberis suis benè prospexisse præsumitur, l. 22. §. fin. ad l. Jul. de adult. consularis potestas seu prætor supplet, quod juri deest, l. 4. d. t. de test. tut. atq; tutorem hunc confirmat, l. 1. §. 2. de confirm. tut. de quo queritur, utrū ad Testamentariorum censum sit referendus, an verò ad Dativorum? Res ambigua propter jura utriq; parti communia: Nos **DATIVIS** illum ad sociandum statuimus. I. Quicun-

que tu-

que tutor accipit auctoritatem ex decreto & confirmatione Prætoris, dativus, non testamentarius est, l. 16. in f. de test. tut. Atqui tutor emancipato datus auctoritatem habet, non ex testamento defuncti, ejusq; datione, quæ erat contra Jus, sed ex confirmatione Prætoris. Ergo. Minorem stabilimus: Licet enim Prætor confirmans tutorem, sequatur iudicium testatoris. l. 32. de excusat. l. 16. pr. de cur. fur. id tamen facit eatenus, quatenus ad certam personam est adstrictus, l. 3. §. 1. in f. de admin. tut. formam autem ipse demum sua confirmatione inducit, facitq; ut tutor sit tutor, & tutelam administrare possit. Hinc igitur cõcludimus, quod quia tutor hic materialiter est ex testamento, formaliter ex confirmatione, necessario dicens sit Dativus, quia uti forma præstantior est materia & dat rei esse, l. 9. in f. ad exhib. ita etiam à præstantiori & potiori merito sit denominatio, l. 10. de stat. hom. l. 15. in f. de testibus.

II. Porrò pro Dativo nostro ita colligimus: Is demum testamentarius tutor censendus est, qui jure datur testamento, l. 3. §. fin. de test. tut. Tutor emancipato non jure datur testamento. Ergò. Minoris veritas patet: Quicumq; tutor à patre testamento datus sine inquisitione cõfirmadus est, is minus jure datus dicitur, l. 4. d. t. est autem hujusmodi tutor emancipato datus l. 1. pr. & §. 1. de confir. tut. non enim datus est, ut lex 12. tabb. precipiebat, l. 3. d. t. l. 1. pr. de test. tut. Ergò nõ jure datus, Ergò nec testamentarius, sed Dativus. Ex quibus III. ita inferimus: Tutor non jure datus, habetur pro nõ dato, imò pro nullo perperam enim fieri, & omninò nõ fieri, paria sunt l. 2. de auth. tut. l. 6. qui satisf. cog. Ergò tutor ut sit, non est ex testamento, sed tantum ex confirmatione Prætoris, atq; ex datione magistratus, l. 27. prin. de test. tut. nam & alias qui confirmat actum nullum, dare videtur. l. 130. de V. S. IV. Postremò cui præfe-

runtur

runtur tutores dativi, is utique testamentarius esse nequit: quamdiu enim ex testamento speratur tutor, tam diu alius non admittitur, l. 11. pr. de test. tut. l. 9. §. 1. inf. de tut. & rat. distr. Jam verò ei, qui non jure datus est testamento, præferuntur alii, ut patet ex l. 3. c. de confirm. tut. Ergò non est testamentarius, dativus igitur. Atquè hæc est sententia Cuiac. in par. ff. d. confirm. tut. & lib. 7. obs. 7. Rami lib. 1. de tut. c. 13. Herm. Vult. ad §. 2. f. de tut. n. 3. Giphani. ib. clariss. viri Dn. Foman. disput. 5. thes. 5. lit. f. Dn. Arum. exerc. 3. thes. 4. num. 8. & 9. Aquarecedit Don. lib. 3. com. c. 5. & ibidem Enuclator. Mynsing. ad §. ult. f. de tut. Förster. par. 1. disp. 4. th. 9. aliter Gædd. ad l. 130. de V. S. num. 4. Aliter Vincent. Manzin. q. 1. secund. quest. prin. n. 13.

QUÆSTIO IV.

An prodigo à lege interdicator bonorum administratio?

Quemadmodum leges suadent, ut sua cuiq; committantur, l. 9. C. de Judæ. ita etiam justum est, ut rei sui quisq; sit moderator & arbiter, l. 21. C. mand. eamq; pro arbitrio alienet, l. 2. si à par. quis man. etiamsi interdum quidam abusus concurrat, l. 25. §. 11. de her. pet. Sed meritò hic Salus populi suprema lex statuenda, & minimè concedendum fuerit, ut cives ita rebus suis abutantur, ut commodum Reip. impediatur, §. 2. Inst. de his qui sunt sui & c. Cum igitur prodigus neque tempus, neque finem expensarum habeat, sed bona sua dilacerando & dissipando profundat, l. 1. pr. de cur. fur. exindeq; non tantùm in extremam paupertatem vergat, l. 12. §. fin. de tut. & cur. dat. ab his, sed & in omnia vitia præceptis ruat, l. ult. §. 2. C. de sent. pass. communis reip. salus flagitat, ut bonorum

admi-

administratio libera ei adimatur, ne post dispersum patrimonium tristem exitum sentiat, l. ultim. §. 5. C. de bon. que lib. A quo verò illa interdictio fiat, utrum à Lege ipsa, an à magistratu, varie sunt variorum opiniones. Alij distinguunt inter prodigum notorium & dubium Niel. disputat. feud. 2. thes. 4. lit. b. Dn. Arum. in exercit. 12. thes. 7. in addit. Alij inter prohibitionem in genere & individua. Marc. Lyc. klama à Nycholt, libr. 7. membr. Eccl. 11. Alii inter declarationem prodigi & ipsam interditionem Hilliger. libr. 12. cap. 22. Don. enucl. lit. f. Nos citra ullius præjudicium breviter sic statuimus: LEX INTERDICIT SED VOCE MAGISTRATUS, ita ut ulla sit quasi domina, hæc autem illius ministræ. Sententiam hanc probamus. I. Ejus est adimere administrationem bonorum, cujus est eandem concedere, contrariorum enim idem est subjectum l. 18. de acquiren. her. At sola lex facit dominum, §. 2. Instit. de bon. possess. juncta, l. 48. prin. de her. inst. & §. 7. vers. pro herede, Inst. de her. qual. & diff. & administrationem permittit, l. 120. de V. S. Ergo ea sola etiam dominium auferre & administrationem impedire potest, non autem magistratus, nisi quatenus vice ministri fungitur. II. Ostendunt id omnes leges, quæ dicunt prodigo Lege bonis interdici, l. 17. prinip. qui test. fac. poss. l. 5. in f. de acquiren. her. l. 1. prin. de cur. fur. & alia. Atque hæc quidem hæctenus vera sunt in effectu, quatenus vox magistratus accedit, absque hac enim etiam illi qui notoriè sunt prodigi possunt contrahere & bona sua administrare, id quod patet, I. Si prodigo, antequam ei voce magistratus interdictio administrationis imponitur, competit restitutio in integrum, vel etiam aliis ipsius nomine: certum est eum rectè etiam ob-

ligari & contrahere. At prius est verum per l. 27. prin. de minor. Ergo & posterius. Ratio connexi est: quia si prodigus amisset liberam disponendi facultatem eo ipso, quod prodigus esset, ipso jure foret securus, nec remedio extraordinario indigeret, l. 16. pr. d. t. & frustra in d. l. 27. adjicerentur verba: ut merito bonis ei debeat interdici, quæ quid aliud volunt, quàm ut legi accedat magistratus? I I. Et quis queso inficias ibit, eum qui testamentum jure validum condere potest, bonorum suorum administrationem habere? l. 120. de V. S. l. 1. de S. S. Eccles. Prodigus autem, etiam ipso prodigalitatæ vitio laborans ante interdictionem magistratus ritè testatur, l. 18. prin. qui test. fac. poss. cui adde §. 2. Inst. quib. non est permiss. fac. test. I I I. Quod vel inde etiam perspicuum evadit, quod à prodigo per conditionem repeti potest id, quod ipsi ante bonorum interdictionem est creditum, l. 9. §. 7. juncto, §. 5. de reb. cred. I V. Atque hinc est, quod ille demum non habet administrationem seu deminutionem bonorum. cui per Prætores bonis interdictum est, l. 10. prin. de cur. fur. l. penult. §. 1. eod. id quod satis evidenter ostendit, l. 12. §. fin. de tut. & cur. dat. ab his. V. Nec desunt similia exempla illorum, quæ à lege quidem fieri dicuntur, sed tamen operam judicis seu hominis requirunt: Sic infamia Juris à lege est, & tamen interdum requirit sententiam Judicis, l. 7. de publ. Jud. & fur ipso jure est infamis, modo à judice sit condemnatus, l. 4. in f. l. 5. & 6. §. 1. de bis qui not. in f. Lycklam. de l. Eodem modo hereditas testamentaria à lege est, nec tamen sine testatoris voluntate & declaratione, l. 130. de verb. signif. V I. Suadent hoc rationes tam ex parte contrahentium, quàm ipsius prodigi: **EX CONTRAHENTIUM**

parte

parte quidem, quia hi facile possent errare, ita ut ex sermo-
 ne prodigi colligerent hominem frugi d. l. 12. §. final. de tut. &
 cur. cum prodigalitate vitium non incurrat in oculos, l. 55.
 in f. de admin. tut. ut & alia accidentia, l. 5. de contr. empt.
 propterea quod falsitas veritatem Nov. 73. prin. & vitium
 virtutem imitatur c. sepe dist. 41. Qui error, quia est facti,
 & prudentissimos quoque fallere potest, l. 2. de Jur. & fact.
 ignor. iniquè noceret iis, qui bona fide cum prodigo contra-
 xissent, l. ultim. in f. pro suo. Justum ergo est, ut Judex in-
 quirat, l. 6. de cur. fur. omnes circumstantias perpendat &
 facultates prodigi (quæ proprios sepe dominos latent, l. 10.
 qui & à quibus man.) exploret, atque ita rei veritate emer-
 gente ipsi bonis quasi minister legis interdicit ea formula,
 quæ relata est à Paulo 3. sent. tit. 4. Aliàs sepe futurum
 esset, ut iusta ignorantia noceret, & mali mores prodes-
 sent contra l. 74. de R. J. Ex parte ipsius PRODIGI vero, quia
 ille citra cause cognitionem privaretur administratione
 suarum rerum, quod iniquum, l. 2. §. 1. de his, qui sunt sui vel
 al. l. 2. si à par. quis man. & ex levissima hominum opinione
 facti quadam infamia afficeretur, argum. l. 2. de obseq. par.
 & patr. præst. haberetur pro bonorum everfore, Cai. libr. 1.
 Inst. tit. ult. pro furioso, d. l. 12. §. final. de tut. & cur. dat. &
 omnium vitiorum servo, l. ultim. §. 2. C. de sent. pass. Qua-
 res cum sit magni præjudicii, meritò ut alia facti quæstio-
 nes, Judici relinquatur, l. 32. princ. de usur. l. 1. in f. de Jur.
 delib. l. 15. in f. prin. ad Municipal. l. 1. §. 4. ad Sc. Tur-
 pill. Atque hæc sententia approbatur calculo Duaren. &
 Cujac. ad l. 6. de V. O. Gomez 2. resol. 14. num. 31. Vigil. in §. 2.
 quibus non est permiss. num. 3. Geil. 2. obs. 51. num. 12. Petr.

Gregor. 13. Syntagm. c. 6. num. 4. Borcholt. de V. O. c. 3. num. 55. Förster. de pact. c. 5p. 130. & disputat. 5. thes. 3. Bronch. cent. 1. aff. 34. Lyckl. d. l. Gædd. de contr. stipul. c. 7. concl. 10. num. 134. & seqq. A qua recedit Don. ad d. l. 6. de V. O. num. 6. Robert. 2. rec. lect. c. 34. Fachin. 2. contr. c. 63. quodammodo Niel disput. feud. 2. thes. 4. lit. B. Dn. Arum. d. l. & Hilliger. loco supra citato, præter eos, quos citat Gædd. d. l. num. 135. Nos ad alia transibimus.

QUÆSTIO V.

An & quomodo pupillus sine tutoris auctoritate obligatur?

DE obligatione pupilli citra tutoris auctoritatem contracta prolixæ sunt Doctorum disceptationes, & miræ variationes, quas omnes hoc loco recensere prolixum foret. Nostra ita stet sententia, eum obligari & naturaliter, & civiliter, sed diversimodè. **NATURALITER** obligatur etiam tum, quando non est locupletior factus. I. Ubiunque est vinculum æquitatis & consensus, quibus nititur naturalis obligatio, l. 95. §. 4. de solut. l. 1. §. penult. de pact. ibi etiam est ipsa obligatio: positæ enim causis non impeditis, sequitur effectus. At quando pupillo sine tutoris auctoritate creditur pecunia, est ibi æquitas naturalis, quæ suadet ut serventur ea, quæ semel placuerunt. d. l. 1. pr. l. 20. C. de transact. cum grave sit fidem fallere. l. 1. pr. de pec. constit. adest etiam consensus: pupillus enim pubertati proximus (de quo nobis sermo est) sponsalia contrahit, l. 14. de sponsal. delinquit, l. 23. de furt. l. 111. prin. de R. J. atque ita sua sponte se pœnæ subjicit, l. 34. de jure fisc. acquirit sibi possessionem absque tutore, l. 1. §. 3. de acquiren.

pos.

poss. non tamen sine animo, l. 3. §. 1. l. 8. cod. II. Is natura de-
 bet, quem Jure gentium dare oportet, cuius fidem secuti su-
 mus, l. 84. §. final. de R. J. Atqui dum pupillo sine tutoris au-
 thoritate ignorantes credimus, ejus fidem sequimur, l. 1. inf.
 de rebus cred. Eo natura debet, naturaliter igitur est obliga-
 tus. III. Omnis retentio est ejus, quod vel civiliter vel sal-
 tem naturaliter debetur, l. 10. de O. & A. l. 16. §. 4. de fidejuss.
 l. 94. §. fin. de solut. Don. 12. com. 2. p. 564. Atqui creditor, qui
 pupillo heres extitit, ex hereditate retinet non tantum, in-
 quantum locupletior factus est pupillus, sed in solidum, l. 95.
 §. 2. d. t. de solut. Ergo etiam pro ea parte, in qua non est locu-
 pletior factus, fuit debitum. Non autem civiliter, quod
 ipsi largiuntur adversarij: Ergo naturaliter. Et quanquam
 illis concedimus, multa posse retineri, qua tamen peti neque-
 unt: tamen id nobis vicissim concedant oportet: Quod nihil
 possit retineri, nisi fuerit debitum, id quod in h. l. satis innuit
 vocula CREDITUM, quae quia est relativa, presupponit
 suum correlatum DEBITUM arg. l. 10. pr. de V. S. IV. Fir-
 missimè hæc sententia fulcitur textu, l. 25. §. 1. quando dies
 leg. ubi sanè pupillus non locupletior factus naturaliter obli-
 gatus esse dicitur. Quanquam verò Cujac. in l. 21. ad l. Falcid.
 Mercer. in concil. pag. 30. Borcholt. de V. O. c. 3. n. 42. & alii ad
 tribunal Pandectarum Florentinarum appellant, earumq;
 auctoritate quasi sacrosancta moti textui manus inferunt,
 & particulam NEC ut spuriam expungunt: tamen id faci-
 unt cæco quodam oraculi Pisani amore. Illud quidem non dif-
 fitemur, magnam esse libri ejus auctoritatem, cui sese sub-
 mittere non sunt veriti (duæ illæ Juris civilis columnæ) Bart.
 & Baldus, cum inter ipsos de lectione cujusdam legis oriretur

contentio, Ant. August. lib. 1. emend. c. 1. tantam autem eam esse, ut in ipsius gratiam à veritate nos abigi patiamur, negamus, qua de re vide Franc. Duar. lib. 2. disp. annivers. c. 9. circa fin. & Dn. Gædd. ad rubr. t. de V. S. n. 31. Veram autem esse negativam lectionem textum propius inspicienti apparebit. Præsens ibi negatur debitum, scilicet civile, quare? quia pupillus non est locupletior factus, atque ita nulla competit actio, per quam debitum jam peti possit. Naturalis autem obligatio jam est, licet non sit locupletior factus, ex qua dependet futura solutio & competens retentio. Quod si (ut alii putant) intelligeretur obligatio futura, tum verbum FUTURAM incompetentem referretur ad solutionem, quod potius cum ipsa obligationis voce fuisset conjungendum. V. Facit huc l. 127. de V. O. ubi obligationi pupilli fidejussor efficaciter accessit: Ergò aut civiliter, aut naturaliter fuit obligatus, l. 16. §. 3. de fidejuss. At non civiliter, in quo adversarii sunt nostri: Ergò naturaliter. Locupletio rem verò pupillum non esse factum planum sit ex eo, quod nihil ab eo peti potuit, unde nec moram fecisse dicitur, l. 88 de R. J. quod sanè de locupletiore facto affirmari nequit, contra quem competiisset actio ex constitutione Dn. Pii, ut in sequente membro videbimus, quæ an hoc textu sit posterior, consilius fortè docebit. CIVILITER obligatur pupillus tum, quando locupletior est factus ex contractu. I. Data actione civili, danda etiam erit obligatio civilis, ex qua illa proficiscatur arg. l. 42. §. 1. de procur. atqui datur actio in pupillum locupletiore factum ex rescripto D. Pii, l. 3. §. 4. de neg. gest. quæ licet utilis vocetur, l. 3. pr. commod. civilis tamen est. l. 37. pr. de O. & A. arg. l. 1. de const. prin. II. Ea est obligatio civilis, quæ aut legibus est constituta, aut

certo

certo jure civili cōprobata. §. 1. Inst. de obligat. Atqui hæc ipsa obligatio pupilli approbata est à jure civili, in eo, quod datur exinde actio. Ergò erit civilis, non autem naturalis, quæ utiq; aliàs per se non producit actionem, ut docet Donel. d. lib. 12. c. 2 III. Quandocunq; juri naturæ aliquid additur vel detrahitur efficitur Jus civile, l. 6. de J. & J. Additur a juri naturæ in hoc casu ipsa actio. E. Neg; verò hoc intelligimus, quasi id tantum quod additur, fiat & sit civile: verum etiam id, cui additur, est civile, quemadmodum in d. l. 6. Jus commune per additionem fit civile: id quod ex contraria detractioe lucidius apparet. Quemadmodum n. id quod detrahitur non constituit Jus civile (illud enim jam ad nihilum reducitur) sed id cui detrahitur: ita etiam non tantum id quod additur, sed & id cui additur, juris civilis est. Cum igitur obligationi naturali civilis effectus sit additus, eo ipso etiam in numerum obligationum civilium est recepta. I V. Sic ex pacto interdum nascitur actio, quia lege aliqua est confirmatum, atq; ita legitima conventio constituta, l. 6. de pact. Plura brevitate st non addimus, quæ peti possunt ex tr. clariss. viri Dn. Arum. de mora c. 6. n. 8. & seqq. & disp. ff. 16. th. 10. exerc. 3. th. 3. Don. ad l. 127. de V. O. Marco Lycklama 6. membr. Eccl. 19. Heig. ad §. 9. de inut. stipul. n. 8. Harpr. in pr. t. J. de auth. tut. n. 27. Dis. Cujac. in d. l. 127. de V. O. & libr. 17. obs. c. 4. Pac. cent. 4. q. 10. Giphan. ad l. 14. de O. & A. Vult. 1. discept. 16. Andr. Clud. de jure sequestr. c. 12. n. 10. Förster. disp. 4. th. 10. & in tr. de pact. c. 5. pag. 96. Hænon. disput. 3. th. 9. Rober. disput. 5. thes. 3. Gædd. c. 7. de contr. stip. numer. 239. & seqq.

QUÆ.

QUÆSTIO VI.

An Minor curatorem habens sine illius consensu obligetur?

MInores 25. annis multis insidiis & captionibus suppositos esse testatur Ulp. in l. 1. prin. de min. merito igitur illis rerum suarum administratio & alienatio adempta, d. l. 1. in fine in dispendium rei familiaris incidant, l. ult. §. 5. C. de bon. qua. lib. & causa vulnerata remedium sit quaerendum, l. ult. C. in quib. caus. in integr. rest. necess. non est l. 1. C. quand. lic. un. sin. Jud. An autem sine curatorum consensu obligentur, quaeripotest? Quæstio anceps, & quæ utrinque patronos habet magnos, nos affirmantibus subscribimus. I. Per l. 101. de V. O. quam non loqui de naturali obligatione inde certum est, quod dicit ex stipulatu, quæ est civilis, ut pluribus demonstrant, Cujac. Rober. & Vult. locis infra allegatis. Neque etiam intelligi debet vel potest de minore, qui curatorem non habet, prout sentiunt Duar. Gædd. & alii, quod item demonstrat Cujac. per voculam SUI S. Nec denique ad minorem locupletiolem factum secundum opinionem Roberti & Försteri restringi potest, licet id conentur ex verbo, POSSUNT evincere. Præterquã n. quod stipulationis perfectio non depedet ex futuro locuplationis eventu, l. 78. pr. de V. O. sed ex interrogatione & commodæ responsione, l. 51. §. 2. de O. & A. l. 137. d. t. verbum POSSE non semper præsupponit aliud quoddam externum requisitum, ut apparet ex l. 25. de rit. nupt. ubi filius emancipatus nuptias contrahere potest citra parentis consensum, h. e. per se nullo alio de necessitate expectando. Sic in l. 43.

de O.

de O. & A. est verbum, POTEST, quam tamen ipsi adversarii accipiunt de eo, qui statim, non ex futuro eventu obligatur. II. Quicumq; adit hereditatem, is legatariis vel cohæreantibus quasi obligatur, l. 5. §. 2. d. t. creditoribus autem hereditariis verè, l. 8. de acquir. her. l. pen. C. de her. act. arg. l. 62. & l. 149. de R. J. Don. 15. com. c. 14. Vult. 1. J. R. 42. n. 21. At minor sine curatoris auctoritate seu consensu hereditatem a dit, inutilis enim est ad hanc curatoris auctoritas, l. 17. §. 1. de appel. cujus rationem reddit Giph. ad d. l. 101. de V. O. n. 7. Ergò. III. Idem constat ex l. 39. inf. de O. & A. l. ult. §. 2. de V. O. ubi filius f. putas non tantum ex stipulatu, sed etiam ex omnibus causis obligari dicitur. Multò magis igitur minor paterfamilias, l. 43. d. t. de O. & A. plura enim hic potest, quàm ille argum. l. 6. prin. qui test. fac. poss. junct. l. 5. eod. nec refert, quod minor non habeat administrationem bonorum liberam, nam nec filiusfam. eam habet, nisi in peculio castrensi vel quasi, & tamen ex OMNIBUS causis obligatur. Præterea obligationis substantia non in eo consistit, ut aliquod corpus nostrum faciat, sed ut alium (personam ipsam) nobis obstringat ad dandum, vel faciendum, vel præstandum, l. 3. pr. de O. & A. Ergò minor personam suam obligare poterit, ut finita cura seu annis L. Lætorie impletis, l. 2. C. Th. de donat. conveniri efficaciter possit. Hinc etiã nuptias per se contrahere potest, l. 20. de rit. nupt. cum quoad personam curatoris officio non indigeat, l. 8. C. de nupt. Stant à nostra parte Cuiac. ad d. l. 101. & lib. 19. obs. 33. & 21. obs. 23. Ant. Fab. lib. 8. conject. e. 6. Borchol. in com. de Jurejur. c. 3. n. 28, Vult. 1. discept. 16. & 1. J. R. c. 27. Hilliger. lib. 12. c. 22. lit. q. Phil. Matth. ad l. 2. §. 1. de R. J. n. 15. & seqq. Giph. ad d. l. 101. n. 2. & seqq. Bronch. 1. ass. 33. Fach. lib. 3. contr. c. 9. Dn.

Arum. exerc. 3. th. 18. Hænon. disp. 3. concl. 11. contra quam pugnans Duar. & Don. ad d. l. 101. de V. O. Sichard. ad l. 3. C. de in integr. rest. Gædd. de contr. stip. c. 7. concl. 14. n. 264. & seqq. & ad l. 21. de V. S. Niell. disp. feud. 2. thes. 14. lit. d. Förster. de pact. c. 5. pag. 105. & disp. 3. th. 1. Robert. 1. animaa. 12.

QUÆSTIO VII.

An in §. Religiosum. 7. J. de Rer. divis. negativè sit inducenda?

Propriam ignorantiam vel incuriam quasi Soricem prode-
re Tribonianum putant alij, qui negativam d. §. spuriam existimant, eamq; quasi cum principiis pugnanteu exterminant, lectione affirmativa, l. 6. §. penult. decis. commoti. Sed bona verba! Hæc vera est, nec illa falsa, quod citra ullam contradictionis suspicionem dici posse putamus. I. Quia utrobique sunt diversi casus, ibi enim in d. §. 9. consensus illationem mortui precessit; hic eam subsequutus est: Diversa igitur ad utrumque responsio. II. Quia quemadmodum in contractibus queri potest, an semel initi ab alterutra parte revocari possint? an verò fiant necessitatis? l. 17. §. 3. com. l. 5. C. de O. & A. ita & in hoc casu dubitari poterat: utrum concedens locum sententiam possit mutare eamq; irritare, cum ex post facto ipsius interesse possit, ne locus sit religiosus? Licet enim de facto nolit rem ratam & validam esse, tamen de jure posterior hæc voluntas ne tantillum valet: Nam quæ semel placuerunt amplius de jure displicere non possunt, l. 6. de neg. gest. Atq; ita ratum non habere accipimus pro in voluntate non perseverare, l. 1. §. 14. quod legat. non autem in propria sua significatione, qua

rati

rati habitio semper præsupponit absentiam consensus, l. ult. C. ad Sc. Maced. Possunt igitur simul stare. Don. 4. com. c. 1. & ibi. Hillig. in not. lit. m. Treutl. vol. 2. disp. 20. thes. 7. lit. d. Gilbert. Reg. 2. évau]. 4. A. Aug. 1. emend. 1. Vult. in d. §. 9. Dn. Arum. exerc. 4. th. 6. Förster. disp. 6. th. 4. Disß. Wesemb. cont. & Hotom. in d. §. 9. Coras. ad d. l. 6. §. pen. n. 7. & 8. Merce. in concil. Ægid. Hortens. ad d. §. 9. Georg. Martin. in cont. non cont. disp. 2. th. 6

QUÆSTIO VIII.

An detur duplex Dominium, directum & utile?

Quantus sit distinctionum usus in jure nostro, dictum est supra Deced. 1. quæst. 6. pr. qui vel maximus esse potest in discriminando Dominio, ut in gratiam reducantur textus, qui duos faciunt rei dominos, contr. l. 5. §. ult. commod. Atque hic quidam adhibere solent eam, quæ esse dicitur inter dominium directum & utile, incommode. I. Quia illa distinctio nõ reperitur in jure: Hinc Först. lib. 2. de success. intest. c. 18. n. 42. Si totas pandectas, inquit, diligenter evolvas, tamen hanc distinctionem minimè reperies, sed à glosographis effictam, inventamq; cognosces. Turpe autem est purioris Jurisprudentiæ procos sine legum auctoritate loqui Nov. 18. c. 5. in primis ubi nulla suadet necessitas, & commodiores distinctiones juri que consentaneas usurpare possumus, qualis est ea, qua dominium aliud dicitur proprietatis, aliud Juris: quam licet rejiciat Don. 9. com. c. 8. tamen veram eam esse cum Vult. pr. J. de R. D. n. 19. Gœdd. in l. 25. n. 7. & in l. 49. n. 7. & 8. de V. S. Först. disp. 6. th. 6. Gerhard. dec. 4. th. 1. & aliis asserimus. II. Quia ita distinctio actionum directarum & utilium, confunderetur

cum distinctione domini. nec verum est, quod presupponitur, utiles actiones oriri ex utili dominio, cum illa non tantum ex hoc, verum etiam ex obligatione nascantur, l. 37. pr. de O. & A. & aliunde, ut ex ipso conflictu patebit. III. Quinimo unicum tantum esse dominium, clare monstrat, l. un. C. de nud. jur. Quir. toll. falso ergo duplex ponitur. IV. Idem, ratione cause verissimum: quemadmodum enim una est domini causa l. 3. §. 4. de acquir. poss. l. 159. de R. J. ita etiam unicum dominium, l. 11. §. 4. de except. rei Jud. licet id pro ratione subjectorum aliud & aliud recipiat nomen. Sic sentiunt Duar. 1. disput. 17. Donell. 9. com. c. 14. Cujae. 11. obs. 35. Giph. ad rubr. de A. R. D. n. 15. Vult. 1. discept. 19. Niel. disp. feud. 3. th. 6. lit. b. Förster. pater d. l. & filius disp. 6. th. 7. Ant. Fab. 20. conject. 11. Bronch. cent. 1. miscel. th. 1. Wegner. disp. 4. th. 2. lit. d. CONTRA coras. libr. 6. miscell. 20. Bocer. disp. 2. class. 4. th. 2. & disp. 7. th. 1. Petr. Gregor. 1. Syntagm. c. 2. Gædd. ad l. 27. de V. S. n. 18. Zas. in l. 17. §. 1. de acquir. poss. n. 12. & seqq. Robert. 3. sent. 38. in f. Hotom. disp. feud. c. 33. & Phil. Hænon. disp. 4. th. 1.

QUÆSTIO IX.

An fera post prohibitionem ingressus capta fiat
cipientis?

OMnia animalia, inquit Gajus, quæ terra, mari & cælo capiuntur, capienti num fiunt, l. 1. in f. de A. R. D. nec refert, an in proprio, an verò alieno fundo capiantur, l. 3. §. 1. eod. hoc tamen addito, quod ingressurus à domino proprietatis, ne ingrediatur, prohiberi possit, quæ prohibitio num id operetur, ut fera capta domino fundi acquiratur, dubitatur? Nos eam

capien-

cipientis fieri arbitramur. I. Per l. 3. pr. §. fera. 12. J. de R. D.
 Quodcumq; nullius est, id naturali ratione occupanti conce-
 ditur. Fera autem etiam si in meo fundo versatur, est tamen
 adhuc in naturali sua libertate, & à nullo possidetur. l. 3. §. 14.
 de acquir. poss. Occupanti igitur acquiritur, quamprimum ab
 eo capta est, l. 14. pr. de A. R. D. cujus causa semper est potior,
 l. 14. pr. de noxal. act. l. 10. de pecul. II. Si capiens ad restitutio-
 nem tenetur, tum id sit aut propter dominium. aut possessionē
 domino fundi competentem. At neutrum horum competit.
 Non dominium, quia illud non habuit ante apprehensionem,
 nec per capionem capientis acquisivit, per extraneam enim
 personam nihil acquiri potest, §. ex his. J. per quas vers. cuiq;
 acquir. nisi sit procurator, l. 20. §. fin. d. t. de A. R. D. non etiam
 possessio, ut ex ratione precedente liquet. Nullo ergò jure re-
 stitutionem petet. III. Quia capiens feram non laesit domi-
 num in captura, sed tantum in ingressu, qui enim jure publico
 utitur, injuriam nemini facit, l. 13. §. 1. de injur. At veuando
 usus est jure publico, quod omnibus patet, nec à Domino fundi
 nisi per consequentiam prohiberi potest. Igitur ingressus no-
 mine ipsi tenetur actione injuriarum, l. 5. prin. d. t. Duar. ad
 l. 3. §. 14. de acquir. poss. Connan. 3. n. 1. Don. 4. com.
 8. & ibi Hillig. lit. f. Giphon. ad d. l. 3. num.
 4. de A. R. D. Diss. Cujac.
 4. obs. 2.

QUÆSTIO X.

An pœna capitis teneantur, qui alios quam urbis
Romæ muros violant?

Quemadmodum sua cuiq; domus tutissimum refugium atq;
receptaculū est, l. 18. de in Jus voc. ita etiam urbs civibus
securitatem præstare debet, ut pax vinculum charitatis con-
servetur, c. novit. de Judic, quod ut facilius fieret, muri urbii
sanctione quadam ab injuria hominum muniti sunt l. 8. pr. &
§. final. de R. D. pœna capitis in eorum violatores constituta, l.
ult. eod. idq; non tantum de muris Romæ, sed & municipiorum
intelligendum est. I. Quia in d. l. ult. indistinctè dicitur: si quis
violaverit muros, capite punitur. II. Ratio ejusdem alius est
convenit. Quia hostile & abominandum est, cives Romanos
alia, quàm per portas egredi. Cū igitur non tantū cives Romani
sint, qui Romæ vivunt, sed etiam qui in municipiis degunt l. 17
de stat. hom. illis hostile & abominandum erit muros transcē-
dere, aliq; egredi, quàm per portas. III. Quia id etiam osten-
dunt particule NAM ET, quæ innuunt regulam generalem,
eamq; exemplo Remi illustrent, nullatenus autem restringūt,
l. 30. §. si. de damn. inf. l. pen. §. pen. vers. Et licet. de Fur. & fac.
ignor. l. 1. §. 25. de vi & vi armat. IV. Muri propterea sancti
sunt, quia pœna capitis constituta est in eos, qui aliquid in
muros deliquerint, §. sancta. f. de R. D. At muri municipio-
rum sunt sancti, l. 8. §. fin. eod. E. V. Et quanquam nomen ur-
bis simpliciter positum interdum per Antonomasiā pro Ro-
ma sumitur, ut l. 1. pr. de l. Jul. de ambit. & alibi: tamē id nō est
perpetuum, sed plerumq; adjici solet, urbs Roma l. 3. C. de Can.

frument.

DECAS III.

63

frument.urb.Rôm. & alias etiam qua Roma recepta sunt, in
municipiis etiam obseruari iubentur iu l. 1. §. 10. C. de vet. jur.
enucl. in primis ijs in rebus, in quibus Jus speciale in aliis mu-
nicipiis non est constitutum: quod in proposita questione dif-
ficillima erit demonstrationis. Atq; hæc tum demum militare
volumus, si in contemptum, ludibrium, vel hostili animo quis
transcenderit muros, non si vitæ suæ redimendæ causa, igno-
scendum enim ei est, qui sanguinem suum qualiter qualiter
redemptum voluit, l. 1. de bon. eor. qui ante sent. Wes. ad d. §.
sanctæ. Don. 4. com. c. 1. in f. Gæd. ad l. 5. de V. S. n. 17. Marc. Ly-
cklama 3. membr. Eccl. 6. Gerhard. decad. 4. th. 2. Hænon.
disp. 4. thes. 4. Diss. Petr. Gregor. lib. 35. Syntagm.
c. 7. num. 1. Bronch. cent. 1. misc. aff. 6. För-
ster. disp. 6. th. 5. & alii. Nos
receptui cani-
mus.

COROL

COROLLARIA.

I.

Erba definitionis tutelæ IN CA-
PITE LIBERO, ad tutorem re-
ferenda statuimus.

II.

Servum proprium sine libertate tutorem
datum fideicommissariam libertatem con-
sequi, cum Giphanio defendemus.

III.

Excusatio tutoris etiam ante rejectionem
per appellationem fieri potest.

PARADOXON

Quod ipsi non habemus, alii præbere
possumus.

DIATRI-

00 A 6440

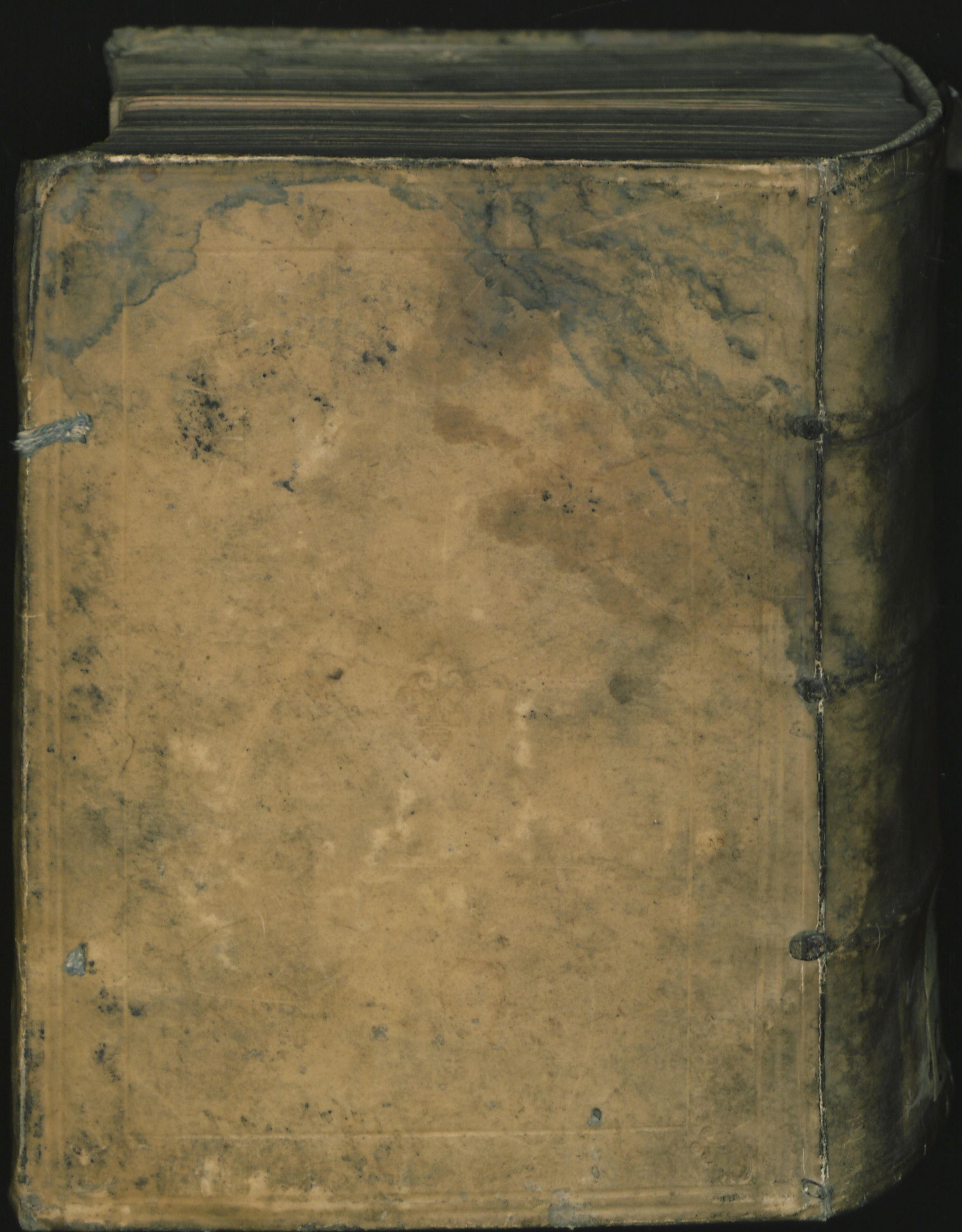
ULB Halle 3
002 937 344

VD17

Reho ✓

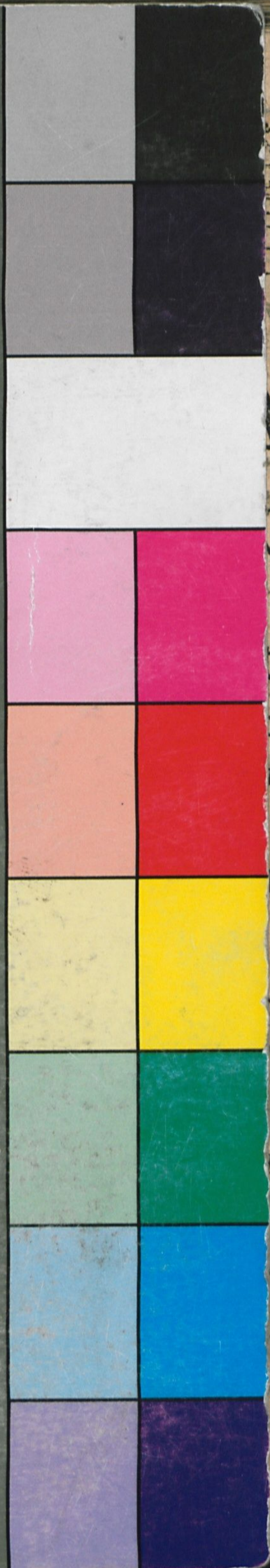

B.I.G.

Farbkarte #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

27c

BARUM
 CARUM
 S III.
 M
 M. A.
 CONSENSU
 torum Ordi-
 niâ Salanâ,
 DE
 HRÖTERO,
 MARCHICO,
 ONABITUR
 US HASSNER
 NUS.
 ovembr.
 Æ
 IS WEIDNERI.
 RISTI

